

Празднува се годишнината на моста. Веселие:
ядатъ, пиятъ.

Явява се смилъ. Той е побърканъ и като направя
нѣколко ржкомахания — отминава.

I Побърка се, горкиятъ момъкъ брой!
II Шега ли е: да видишъ сестра драга
Задомена за пѣклениятъ врагъ
На своя батию

I /Като въздѣхва/

Тѣй е свѣто. Когато и азъ разбрахъ
Бѣсъ ме хвана. Шега ли е! Тю — бре!
Другаръ му бѣ. После му взе сѣнка
И най-подиръ — ето и жена му...
Тозъ Никола! Изчадие билъ той
А не майсторъ!

/Задаватъ се майсторъ Никола и Цвѣта.
Всички отъ ставатъ на крака. Тѣ оти-
ватъ на опредѣленото имъ мѣсто. Но не
сѣдатъ веднага. Защото близкитѣ пѣкъ
Се изреждатъ да ги поздравятъ.

I. Накто виждашъ: всѣко чудо за три дни
II Щомъ срамъ нѣма — тѣй ще бѣде. Тѣй, тѣй!
I И да видишъ: следъ нѣкоя година
Моста ще се Николовъ мостъ казва
III /Като ги изслушва, махва ржка/
Та тѣй било! Погребахме майстора;
Хубостникътъ — булката му подлъга
I Тѣй ще бѣде щомъ никой гласъ не вдигна
III А лудиятъ!,,, Има една съвѣсть!
Има единъ Богъ. Ще имъ дойде дохакъ.

Явава се Смиль

/Настава смущение въ гоститѣ/
Смиль Застава срещу сестра си/
А за мене, едно мѣсто баремъ!